



Κι' ὁ Τσιγγρὸς ὁ Χιώτης
ρήτωρ ἐν τοῖς πρώτοις.

Πάλι ὁ Θόδωρος παραμιλεῖ
μέσα ἄσπν ὕπνο του ὥρα πολλή.

ἔμου!.. τί ἀλλόκοτα κι' τρομερὰ συμβάντα!
ἴδουσαξαν ἀληθινὰ οἱ κύριοι Σαράντα..
ν με ἀφίνου ἡσυχο εἰς τὸ πολὺ μου χάλι,
ἀ μὸς ἔκλισαν ταυτὰ με τὴν Μαυρομιχάλη...
ἔ τὸσας ἀπαιτήσεις των δὲν τὰς καταλαμβάνω...
ἔ τώρα τί νὰ τοὺς εἰπῶ ;.. τί διάβολο νὰ κίνω ;
Μαυρομιχάλης ἀπ' ἐδῶ καὶ ἀπ' ἐκεῖ Σαράντα...
ἔ ἀνάποδα κι' ἀνάποδα με φαίνονται τὰ πάντα...
ἔ νάτους ! πάλιν ἔρχονται... μὸς γίνονται κουνούπι...
ἔ φοβερὶζου πῶς εὐθὺς θὰ πᾶνε ἄσπν Τρικουπή...
ἔ ὄχι, μὸς φεύγετε... σταθῆτε νὶ ἄμλῃσω...
ἔ φιλῶ, φίλοι κύριε, νὰ τὰ οἰκονομήσω...
ἔ Μαυρομιχάλη φίλτατε, τὴν θέσιν μου λυπήσου,
ἔ χάριν τῶν Σαράντα μου μονάχος παρατήσου...
ἔ ὄχι, μὴν παρατηθῆς... κι' αὐτὸ θὰ με λυπήσω...
ἔ θέλω φίλος μου νὰ εἶπες ποτὲ νὰ με ἀφήσω...
ἔ θέλω ἄσπν μερίδα μου νὰ βλέπω τὴν μεγάλην
καὶ τοὺς Σαράντα φίλους μου καὶ τὸν Μαυρομιχάλην.

Ἄλλὰ ὁ Σωτηρόπουλος τί ἔχει καὶ θυμόνει;
ἔ νά! καὶ ὁ Χατζόπουλος τὴν κεφαλὴν σηκώνει...
ἔ λοιπὸν καὶ σὺ, Χατζόπουλε ;.. λοιπὸν καὶ σὺ ἀκόμα
ἔ φημι, ὅπως ἔμαθα, τὸ προσφιλὲς σου κόμμα ;
ἔ ὦ! ἔλα, ἄπὲς μου, μὸν ἀμί, τί θέλεις νὰ σοὺ κάμω ;
ἔ τίς ποίαν σου ἀπαίτησιν ζητεῖς νὰ σε συνδράμω ;
ἔ τίς εἶπες ;... θέλεις ἄσπν γρηγορὰ νὰ γίνης ;...
ἔ νά! γινώριζω, μὸν ἀμί, πῶς δι' αὐτὸ μ' ἀφίνεις...

ἄλλὰ μὴ φεύγης... ἀκουσε... ἄσπν πτέρυγά μου στάσου,
καὶ βεβαιώσου ἄσπν γρηγορὰ πῶς θάλλῃ κι' ἡ σειρά σου...
πῶς ἔχεις δικαιοῦματα ποτὲ μου δὲν ξεχάνω...
καὶ πάλιν μεταρρῦθμισιν προτίθεμαι νὰ κίνω...
πῶς εἶπα ;... μεταρρῦθμισιν ;... πᾶ ! πᾶ ! θεὸς φυλάξοι !..
ὁ Παππαμιχαλόπουλος γιὰ τοῦτο θὰ λυσάξῃ...
δὲν θέλει μεταρρῦθμισιν νὰ κάμω ὀδεδιάν...
δὲν θέλει νέαν θύελλαν ἄσπν τὴν τὸσῃν τρικυμίαν...
ἄλλ' ὅμως κύτταξ' ἀπ' ἐκεῖ πῶς στέκεται κι' ὁ ἄλλος...
ἴδου καὶ οἱ Σαράντα μου καὶ ὁ Μαυρομιχάλης...
ὁ Παππαμιχαλόπουλος κατάρως ἐξερεύγει...
δὲν θέλει μεταρρῦθμισιν, ἀλλοιῶς κι' αὐτὸς μὸς φεύγει...
ἔ Παππαμιχαλόπουλε, ὦ φίλοι μου Σαράντα,
ὄδοντα, δέκα, εἴκοσι, πενήντα καὶ τριάντα,
σὰς ἐξορκίζω, κύριοι, ἄσπν δυστυχῆ πατρίδα
μὴ ἔρημον ἀφίνετε τὴν ἰσχυρὴν μερίδα.
ἄλλὰ τί βλέπω ;... συμφερὰς τριγύρω μευ μεγάλας !..
μὸς φεύγει καὶ ὁ Μπούτουνας, μὸς φεύγει κι' ὁ Ματάλας,
ὁ Βασιλείου, ὁ Μπαζᾶς, ὁ Τράκας, ὁ Μαργέλος,
Κοτίκας, ἄσπν Ἀργυρόπουλος, Παλάσκας καὶ Μαρκέλος...
μὸς φεύγει κι' ὁ Δουζίνικας μου, μὸς φεύγει κι' ὁ Νοστράκης...
κι' ὁ Κρεστεινίτης μὸς φυγε καὶ ὁ Δημητρακάκης...
ὦ! νά ! μὸς φεύγουν κι' οἱ πολλοί, μὸς φεύγουν κι' οἱ ὀλίγοι...
μαζὶ μ' αὐτοὺς καὶ τὸ μνηστὴρ κιντεῖ νὰ μὸς φύγῃ...
σταθῆτε... μὴ μὸς φεύγετε... καὶ τί θὰ γίνω τότε ;...
ἄ! εἶθε ἀφιλότιμοι ριψόστιδες, πρεδῶται...
ἔκτακτον σύνοδον γιὰ σὰς ἐκάλεσα καὶ μόνον...

ἐσάλπισα τὴν σάλπιγγα τῶν ἐθνικῶν ἀγῶνων...
 οἶς ἕκαμα μονάχος μου δουλειᾶς καὶ χάρες τόσαις...
 πρὸς χάριν μου θὰ πάρετε τῆς χίλιαις πενταχόσαις...
 καὶ τώρα μένω μόνος μου, κί' ἔλεος ριγῶν καὶ τρέμων
 φωνάζω γιὰ τὸ στάτους κρό, τὸ ἄντε καὶ τὸν Αἴμον.

Τοιοῦτος πατριωτισμὸς εἰς κόρακας ἐρρέτω...
 ἐν τούτοις νέον ζήτημα ἐμπιστοσύνης θέτω...
 ἀλλὰ τί βλέπω ;... πῶς ;... κανεὶς δὲν μὲ καταψηφίζει ;
 ὡς ἄνθρωπον φερέγγυον καθεὶς μ' ἀναγιωρίζει ;...
 ἐμπιστοσύνην ἔλοι των ἐκφράζουν μ' ἕνα στόμα...
 ὦ! νάτους !.. μὲ μετάνειαν γυρίζουν εἰς τὸ κόμμα...
 ἔλατε, φίλοι φίλιτατοι, ἔλατε, πατριῶται...
 ἐμπιστοσύνης ἀσπασμὸν ἴστων Δεληγιάννη δότε...
 ἔλατε νὰ ροφήσωμεν καμμιὰ ζεστή σουμάδα,
 καὶ νὰ σκεφθῶμεν δι' αὐτὴν τὴν τλήμονα 'Ελλάδα,
 νὰ ἴσωμεν τὸ στάτους κρό καὶ τὴν ἰσορροπία,
 τὰ δάνεια, τοὺς φόρους μας καὶ τὰς χρεωκοπίας.

Πλὴν τί ἀκούω ;... θέρυβον καὶ σύγχυσιν μεγάλην !.
 νά ! ὁ Δραγούμης πιάνεται ἴστικ λόγια μὲ τὸν 'Ράλλη...
 ἀλλ' ὅμως καὶ ὁ κύριος Τρικυπὴς ἀγριεύει...
 ἰδέ!.. ἰδέ!.. ἴστικ θέσιν του ἀνίσυχος σαλεύει...
 'Αγαπητὲ Χαρίλαε, κατὰ κοράκιον ἔρρε...
 Μαυρομαρᾶ, τί κάθεσαι ;... τὰς ἀνακρίσεις φέρε...
 Μή, κύριε Χαρίλαε, φουσκώνης σάν τουλοῦμι...
 σοῦ λέγω, περίορισε ὀλίγο τὸν Δραγούμη,
 γιὰτὶ ἀλλοιῶς τὸν πόλεμον ἀμέσως ἴ' ἀναθάλω,
 καὶ Κατηγορητήριον ἴστικ μέση θὰ σοῦ βγάλω...
 Μὴ τὴν ἐμπιστοσύνην σου μοῦ ἀποσύρης τώρα,
 διότι σοῦ ὀρκίζομαι τὰ βγάξω εἰς τὸ φόρα...
 Εἶναι τῶντι κρίσιμοι καὶ σκαραὶ ἡμέραι...
 τὰς ἀνακρίσεις τοῦ Σουρή, Μαυρομαρᾶ μου, φέρε...

Μὰ νά ! μὴ διακοίνωσις ἐκ μέρους τοῦ Χαμίτη...
 ὁ Πρόξενος Ζυγομαλάς ἐδιώχθη ἀπ' τὴν Κρήτη...
 Ζυγομαλάς !... ὦ ὕψιστε, ποῖον φρικῶδες δρᾶμα !..
 τί θορυβῶδες ὄνομα καὶ προσφιλὲς συνάμα !..
 πρῶτον αὐτὸ ἀπύλωτον μοῦ ἦνοιξε τὸ στόμα...
 πρῶτον αὐτὸ ἐπέφερε τὸ σκίσμα εἰς τὸ κόμμα,
 καὶ ἀπὸ τότε ἄρχισε νὰ φεύγη ἕνας κί' ἄλλος,
 κί' ἐπῆλθε ὁ ἀναβρασμός, ἡ ἔξαψις κί' ὁ σάλος,
 καὶ τώρα τοῦτο ἴδνομα μ' ἐξερεθίζει πάλιν
 καὶ μ' ἀναγκάζει νὰ σκεφθῶ τὴν Τουρκομάχον πάλιν...
 'Αλλ' ὄχι... δὲν σοῦ γίνεται, Σουλτάνε, τὸ χατήρι...
 ὁ Δεληγιάννης διὰ σὲ τὸ ξίφος δὲν θὰ σύρη...
 κί' ἂν ἀπὸ σὲ ξεκουμπισθοῦν οἱ πρόξενοί μας ἔλοι,
 ἂν καὶ αὐτὸν τὸν πρέσβη μας τὸν διώξῃς ἀπ' τὴν Πόλι,
 κί' ἂν ἔλους χειροπόδαρα, Σουλτάνε μου, τοὺς δέσσης,
 ἐγὼ μαζί σου δὲν χαλῶ τὰς φιλικὰς μου σχέσεις...
 θέλω νὰ εἶμαι φίλος σου, καλὰ ἐννήσέ το,
 κί' ἂν μὲ θυμώσης, ζήτημα ἐμπιστοσύνης θέτω...
 'Αγκιὰχ ἐφέντη, πρόφθασε, κί' ὁ Θεοδώρης κλαίει...
 χαιρετισμοὺς πολλοὺς πολλοὺς καὶ ἴστικ Μουνίρ τὸν Μπέη...

Σάββα Πασσᾶς... Ζυγομαλάς... φωτιά... οἰκονομία...
 Μαυρομιχάλης... δάνεια... Σαράντα... τρικυμία...
 συζητήσεις περὶ καπνεῦ καὶ τοῦ μονοπωλίου...
 Δραγούμης... Ράλλης... πόλεμος... ἐξόδη 'Απριλίου...
 Φιλήμων... Γάλλοι... Σύλλογος τῶν ἐθνικῶν γραμμάτων...
 ὁ Παππαμιχαλόπουλος... συνεισφοραὶ χρημάτων...
 φωναὶ καὶ κτύποι δυνατοὶ πολεμικοῦ τυμπάνου...
 καὶ ἄλλη διακοίνωσις ἐκ μέρους τοῦ Σουλτάνου...
 τί κάθεσαι, Μαυρομαρᾶ ;... τὰς ἀνακρίσεις φέρε...
 ἐμπιστοσύνης ζήτημα... 'Ελλάς πατρίς μου, χαιρε...
 'Ὡ τύχη, τύχη ἀστατος... ὦ ! νὰ μὴν ἐγεννώμην...
 ἢ κάλλιον ν' ἀπέθνησκον καὶ νὰ μὴν αἰσθανόμην...
 ὦ ! φέρετέ με γρήγορα ἐντὸς κοιμητηρίων.
 καὶ γράφετε ἴστικ μάρμαρον τὸ κατηφές καὶ κρύον...
 ἀλλ' ὄχι, μή, μὴ γράψετε... δὲν θέλω ἀνδριάντα...
 μακρὰν μου κί' ὁ Ζυγομαλάς... μακρὰν μου κί' οἱ Σαράντα...
 ἄς μὴν ἀκούω τίποτε, ἢ ἔπαινον ἢ ψόγον...
 ἔχω ἀνάγκην ἰατρῶν... πρὸ πάντων φρενολόγων...

(Εὐθύς πρὸς τὸ παράθυρον παράφορος πηδᾷ,
 ἀλλ' ὅμως ἀναστέλλεται καὶ τρέχων τραγουδᾷ):

« Δὲν μὲ ἀρέσει τῆς μάχης πλεόν
 οὐδὲ ἡ λόγχη, οὐδὲ τὸ αἷμα,
 καὶ ν' ἀποθάνω θέλω ἐκπνέων
 εἰς Τράκα στήθος ἀγαπητόν,
 πρὸς τοὺς Σαράντα στρέφων τὸ βλέμμα
 κί' ἐμπιστοσύνης ψήφον ζητῶν. »

Σύστασις ποιημάτων,
 παντοῦ προσφιλεστάτων.

Διὰ τύπου κομψοτάτου, ἐπὶ χάρτου δὲ καλλίστου,
 ἐξεδόθησαν τὰ ἔργα ἐνὸς ψάλτου ἀειμνήστου,
 τοῦ θερμοῦ Β α σ ι λ ε ι ἄ δ η, τῆς γλυκειᾶς ἀηδόνας,
 κί' ἄς τὰ πάρη κάθε λάτρης τῶν Μουσῶν τοῦ 'Ελικῶνος.
 Καὶ γιὰ νάχετ' ἕνα τέτοιο ἴστικ βιβλία σας στολίδι,
 σῦρτε ἴστικ βιβλιοπώλας καὶ ἴστικ Παρασκευαῖδη.

Σύστασις κᾶνω
 γιὰ τὸν Μπονάνο.

'Στεῦ Σπύρου τοῦ Μπονάνου, εἰς τὴν ὁδὸν 'Ερμού,
 θὰ εὑρετε καπέλα ὠραία τοῦ σουρμού,
 πτερὰ καὶ γαρνιτούρας, χίλιων εἰδῶν κορδέλαις,
 λουλούδι γιὰ καπέλα καὶ διαλεκταὶς δαντέλαις.
 'Επίσης θὰ εὑρήτε καὶ ἄνθη γιὰ κυρίας,
 στεφάνους κί' ἀνοδοέμας, καὶ εἰς τιμὰς μετρίας.

Νέον δρᾶμα ἐξεδόθη ὑπὸ τίτλον « οἱ Σουλιῶται »,
 κί' ἀγοράσετε καὶ τοῦτο, ἐὰν ἦσθε πατριῶται.

'Ο φοβερός Καθρέπτης μ' ἀστεία τῆς ἡμέρας
 θὰ δώσῃ καὶ θὰ πάρη τὸ αὔριον ἐσπέρας.

Τοῦ 'Ρωμηοῦ μας τὸ γραφεῖο — μέσα ἴστικ τυπογραφεῖο
 τοῦ Σταυριανοῦ κατέδη — κί' ἀπὸ τοῦδε συνορεύει
 μὲ τῆς βρόμαις τῶν Χαυταίων — μ' ἕνα κάποιον Φαρμακεῖον,

Καφενεὶ τῶν « Ἐξοφρονόντων » — νύκτα ἴστικ συζητούντων,
 μὲ μπακλῆδες καμπόσους, — πατζατζῆδες ἄλλους τόσους,
 μ' ὀφρητήρια, σαντοῦρια — καὶ μὴ μάνδρα μὲ γαϊδοῦρια.